

Oponentský posudek k bakalářské práci V. Inka

„Zdánlivá interakce“

(Mezi realitou a sněním)

Popis práce

Základem práce jsou tři zdánlivě běžné fotografie, které se podobají „momentce“, tedy jako když jde fotograf lesem či kolem podle kostela a jeho oko zachytí nějaký banální děj (mladík stojící mezi stromy) či naopak složitější hru s člověkem uvázaným za nohy. Dobré nasvícení však ukazuje, že děj je pečlivě konstruován.

Tyto fotografie jsou pak zvětšeny do lidské velikosti a je k nim přiřazen nějaký další děj – stojící dívka, sedící muž či náhodný chodec, kteří jakoby vstupují do děje – dívají se na sebe nebo stejným směrem, pozorují děj. Tato interakce je však jen zdánlivá.

Další fotografie pak dokumentují zrod fotografie a odhalují celý příběh, takže divák je vtážen do příběhu, na jehož konci pochopí, proč se instalace tak jmenuje.

Technická stránka věci

Jedná se o řemeslně dobře pojatou a koncepčně překročenou fotografii. Po technické a řemeslné stránce považují práci za velmi dobře zvládnutou.

Interpretace

Na tomto konceptu-instalaci-výstavě se mi zamlouvá několik aspektů:

- Příběh je jednoduchý, koncept je prostý, srozumitelný a přesto silný. Cítíme, že se jedná o běžnou lidskou situaci. Často máme pocit, že hovoříme s „fotografií“, s nějakým „Panákem“, ale obvykle to nereflektujeme.
- Ve prospěch jednoduché sdělnosti jsou potlačeny další, navazující symbolické interpretace jako je např. porovnání sochy stojícího Krista s „viselcem“, což je tarotová symbolika hojně využívaná např. v Meyrinkově románu „Golem“. Tento obraz však vyplynul spíše vizuální „náhodou“ (autor se již dříve zabýval fotografiemi sochy Krista). Rovněž setkání dívky a chlapce v lese je ponecháno i přes určité napětí v nevinné rovině. Fotky jsou tedy (podobně jako u Jeff Walla) nedorečené.
- Bylo by snadné (a autorovi jsem to navrhl), aby se pokusil o nějakou (jednu, okrajovou) politickou fotografii, kdy jako pozadí by mohl být použit např. volební billboard, aby byl posunut význam zdánlivé interakce od osobní roviny až po jemné přiznání skutečnosti, kdy např. s politiky mluvíme jen jakoby. Ve skutečnosti je řada promluv v sociálním prostoru hovorem s fotografií skutečnosti, ne se skutečností.

Analogie

Koncept je vymyšlený autorem, něčím podobným se pokud vím zabývá v posledním, právě točeném filmu Jan Švankmajer, ale ten navíc fotky animuje a kombinuje s reálnými hlavami za účelem dosažení zcela jiného výsledku než autor.

Výhrady

Dílo ještě mohlo nějakou dobu dozrávat, ale nebyl na to čas, šlo posunout a dotáhnout trochu dál.

Hodnocení

Práci doporučuji přijmout a ohodnotit ji známkou 2 (B), respektive B+ - lepší dvojka.

V Praze dne 2. června 2009

Václav Cílek

